

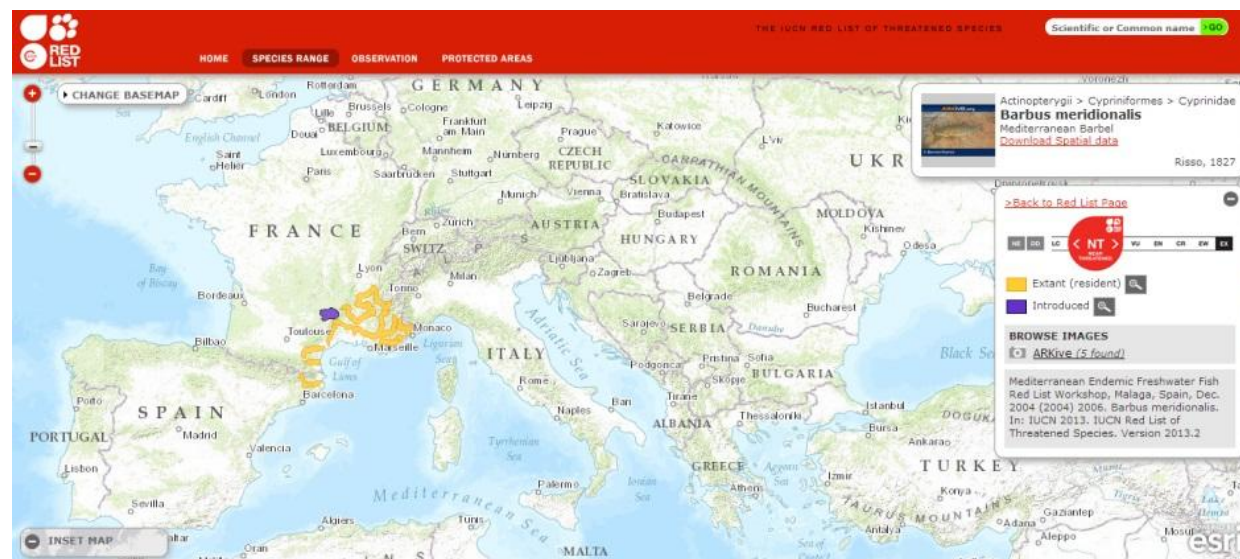
Barbus meridionalis petenyi
HECKEL, 1847

Date generale ale specie *Barbus meridionalis petenyi* HECKEL, 1847

Nr. crt.	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	127537
2	Denumirea științifică	<i>Barbus meridionalis petenyi</i> HECKEL, 1847
3	Denumirea populară	mreană vânătă, moioagă, cărcușă, mreană de munte, mreană de vale, mreană de nisip, mreană pătată, mreană pestriță, mreană râpănoasă, mreană neagră, mreană cu flori, moiță, cheștealcă, crămușă, jamlă, jammă, jibla, păstrăv de nisip, ștalcă
4	Statutul de conservare în EU	NT - Aproape amenințat cu dispariția
5	Descrierea speciei	<p>Mreana vânătă sau moioaga (<i>Barbus meridionalis</i>) este un ciprinid de talie mică-medie (15-28 cm, rar 30 – 35 cm), cu corp fusiform, puțin comprimat lateral, acoperit cu solzi cicloizi mici, inegali ca mărime. Masa corporală este de 250 – 450 g, iar în mod excepțional poate ajunge la o masă de 500 – 700 g. Gura are o poziție ventrală (gură inferioară), semilunară, fiind mărginită de buze mult mai cărnoase și mai dezvoltate decât la specia <i>Barbus barbus</i> (mreana). În jurul gurii sunt prezente patru prelungiri tegumentare numite mustăți, o pereche mai scurtă dispusă pe maxilă (mustăți anterioare) și o pereche mai lungă dispusă la comisurile gurii (mustăți posterioare). Ultima radie simplă din înotătoarea dorsală este subțire, flexibilă și fără zimți, iar înotătoarele ventrale se inseră în urma inserției înotătoarei dorsale, acestea fiind aspecte care o deosebesc de specia <i>Barbus barbus</i> (mreana). Culoarea de fond pe partea dorsală este brun – ruginie, pe fondul căreia sunt prezente/vizibile numeroase marmoratii (pete) închise la culoare, marmoratii care uneori se contopesc între ele.</p> <p>De asemenea, marmoratii evidente se regăsesc pe flancuri, pe înotătoarea dorsală și caudală. Flancurile sunt galben – ruginii, iar prelungirile tegumentare (mustățile), înotătoarele pectorale, ventrale, respectiv înotătoarea anală sunt de culoarea lămâii (galbene), restul înotătoarelor au culoare asemănătoare corpului; partea ventrală a corpului este alb – argintie. Epoca de reproducere debutează în luna mai și se încheie în luna august. Icrele de culoare galbenă sunt depuse, în număr de 1.000-1.500, în zona malurilor cu substrat pietros și nisipos. Dezvoltarea embrionară durează 10 – 14 zile (KÁSZONI, 1981). Dimorfismul sexual este slab pronunțat astfel încât sexele sunt recunoscute greu după aspectul extern (la masculii de mreană vânătă înotătoarea anală este mai lungă decât la femele). Determinarea sexelor se face cu multă precizie în perioada de reproducere, deoarece femelele au abdomenul mai bombat/voluminos, iar masculii au abdomenul mai tare și mai zvelt.</p> <p>Se hrănește cu nevertebrate acvatice bentonice (oligochete, tricoptere, efemeroptere, gamoride, tendipedide). Acest regim alimentar poate fi completat cu alge, resturi vegetale și icre. Indivizii adulți se pot hrăni și cu puiet de pește. Nu se hrănește în perioada de reproducere și în timpul iernii.</p>
6	Perioade critice	<p>✓mai – august deoarece este perioada de reproducere;</p> <p>✓iunie – septembrie deoarece este perioada de predezvoltare.</p>
7	Cerințe de habitat	Mreana vânătă sau moioaga este prezentă în apele curgătoare (specie reofilă) din regiunile muntoase și colinare (în aval de zona păstrăvului), situate la o altitudine cuprinsă între 400 – 200 m.

Arealul european este discontinuu, fiind prezentă în Franța, Spania, România, Ucraina și Polonia. Este considerată specie nativă în următoarele țări: Franța și Spania.

8 Arealul speciei

Arealul speciei (www.iucnredlist.org)

9 Distribuția în România

În România este răspândită cu precădere în cursul de munte și colinar (rar în zona de șes) al tuturor râurilor care izvorăsc la munte din Sudul Banatului, Ardeal, Muntenia și Moldova.

10 Populația națională

Regiuni biogeografice				
Alpină	Continentală	Panonică	Stepică	Pontică
50.000 - 100.000 I	100.000 - 500.000 I			

sursa: <http://bd.eionet.europa.eu/article17/reports2012/species/report/?period=3&group=Fish&country=RO&region=>

11 Calitatea datelor privind populația națională

Slabă și insuficientă

12 Fotografii

Foto: Ioan BĂNĂȚEAN-DUNEA

13 Regim de protecție

Nominalizată în	Directiva Habitate	OUG 57/2007 aprobat prin Lege nr. 49/2011
	Anexa II	Anexa 3
	Anexa V	Anexa 5a

14 Informații specifice speciei

În România mreana vânătă/moioaga este cunoscută sub trei denumiri științifice: *Barbus meridionalis* Risso, 1827 [Cod Specie – EUNIS 443]
Barbus meridionalis petenyi Heckel, 1847 [Cod Specie – EUNIS 127537]
Barbus peloponnesius VALENCIENNES, 1842 [Cod Specie – EUNIS 444] subspecia *balcanica*.
 În cadrul Sitului Natura 2000 ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița, specia *Barbus meridionalis petenyi* HECKEL, 1847 a fost întâlnită în următoarele ecosisteme acvatice reofile: Nera, Bei, Miniș și Moceris.